



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 65. Alia controversia a Gallis suscitata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

quartam pensionum partem, quam annuis Episcopatum, ceterorumque Sacerdotiorum proventibus imponendi facultatem jam antea Reges Lusitani habebant, ad tertiam usque partem extendere posset. Cum vero Rex nec tam amplo favore sibi satis datum crederet, & Pontificem ad tam duras condiciones, quas ipse præscripsit, flecti posse desperaret, consueto Regiæ ultionis terriculamento usus, Pontificii Oratoris ac Nuntii negotiis interdixit: Tandem anno proximo hæc lis penitus terminata est.

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

§. LXV.

Alia controversia a Gallis mota.

Nec magis pacata ex Galliis spirabat aura; quamprimum enim Clemens Papa Augustum III. prout in præliminaribus pacis articulis conventum erat, Poloniæ Regem agnoverat, mox Galli hanc agendi rationem ægris oculis aspiciebant, horum quoque indignatio novum cepit incrementum ex eo, quod Pontifex ad Poloni Regis nominationem Grobowski ejus Legato Viliensem Episcopatum contulisset, cum tamen Franciæ Orator Comitem Zaluskium ad præfatæ Ecclesiæ Infulam promovendi

Sæc. XVIII. moveri postulasset: desuper Orator prolixissime querebatur, cui tamen Pontifex respondit, gravissimis ex causis se Poloniæ Regis precibus hac in recessisse, de cetero autem se intentissimum fore, ut alio modo Stanislai precibus obsecundare posset: Ast importunissimo tempore accidit, ut Polonia Nationis suæ Templo præfati Stanislai insignia auferrent, subrogatis illis Augusti Saxonis: Tum vero Gallicus Orator mox, nequidem Papa valere jussu, Roma Tusculum secessit; & quia Hannibal Cardinalis Albanus, utpote Polonici Regni Protector, hæc insignia & dictæ Ecclesiæ frontispicio abstrahi jussit, ideo Franciæ Orator præcepit, ut vicissim hujus Cardinalis insignia, quæ ante Ecclesiam SS. Trinitatis ad Montes Fratrum Minimorum, quorum Protector erat Albanus, abstraherentur: quo factò Cardinalis Manlianam ad suam Episcopalem Ecclesiam rediit, ibidem tamdiu substiturus, donec hæc cum Galliarum Rege composita esset: Orator autem palam declarabat, Regem suum cunctas Congregationes, quibus hucusque Albanus Cardinalis interfuisset, pro nullis irritisque habiturum. Ast Ludovicus XV. Franciæ Rex frivolas ejusmodi altercationes pertæsus, comprobatis Papæ rationibus

bus pristinam restituit pacem, & Orationem Romam reverti iussit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

Supererant adhuc inveteratæ lites a Sardinia Regis Administris propagatæ, quas, ut tandem componerent, Cardinales Alexander Albanus, & Petrus Corradinus extremos adhibebant conatus, hucusque tamen irritos.

§. LXVI.

Clementis Papæ oppositio contra Neapolitani Regis postulata.

Exeunte hoc anno inter Carolum Cæsarem & Gallia Regem de pace in eunda serio cogitatum est, cui quoque subscripserant Hispaniarum & Sardinia Reges, qui Gallicis armis faventes fœdus cum iis percusserant. Illud vero præprimis doluit Clementi, quod in altera transactionis parte die tertia Octobris Vienna sancita ducatus Parmæ & Placentia Domui Austriacæ asserti fuissent, nulla omnino habita ratione Sedis Apostolicæ, quæ has ditones tanquam avita sua feuda sibi vendicabat. Eapropter Pontifex graviter apud Cæsarem, aliosque Principes paciscentes querebatur. Nonnihil tamen dolorem leniebat, quod in quinto ejusdem pacis articulo Cæsar Ducatus Castrum

Hist. Eccles. Tom. LXXV.

Y

&